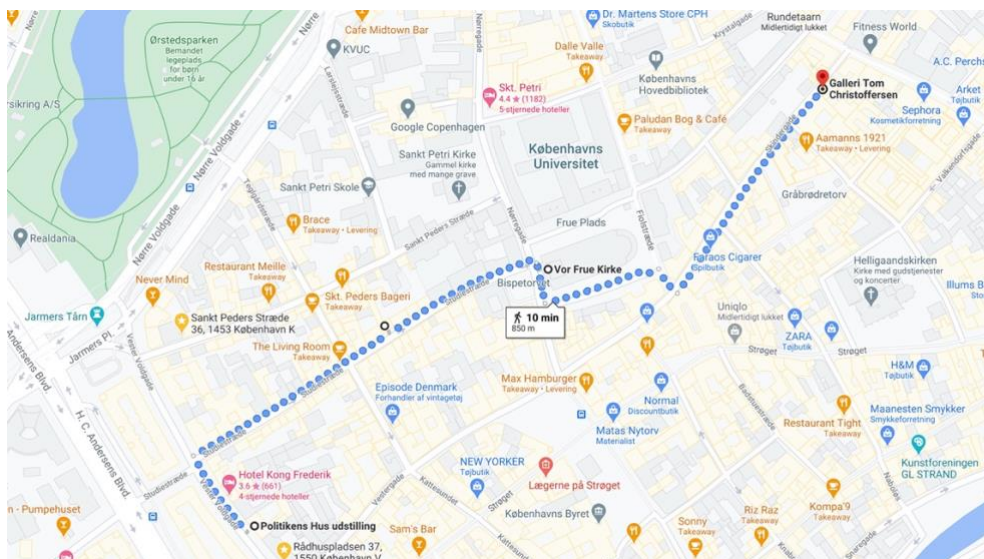

Gallerivandring Indre By Februar 2021

Politikens Forhal
Banja Rathnov Galleri
Clausens Kunsthandel
Gallery Tom Christoffersen

Politikens Forhal. Asger Harbou Gjerdevik — 3. APR 2021

Med udstillingen 'Følge natten hjem' til Politikens Forhal bringer Asger Harbou Gjerdevik ikke alene sig selv helt ind i værkerne. Han bevæger sig også legende ind og ud af historien og sin egen hverdag og samtid. Han plukker tegn og symboler fra forskellige historiske perioder og dagligdagssituationer til sine kompositioner og skaber på den måde et utal af nye fortællinger, der synes indlejret i værkerne.

I udstillingen møder vi en serie værker, som ikke alene gør op med udstillingsrummets klare orden. Værkerne vækker også vores sanser og udfordrer vores syn på, hvad kunst er og kan være. Rundtom på gulvet og på små podier af hvidmalede papkasser, står en gruppe skulpturelle formationer skabt i det bløde og meget anvendte metal Zink.

Skulpturerne, som har en hverdagslig og let flygtig karakter, er som taget direkte ud af de store oliemalerier, som danner en slags scene eller bagtæppe for skulpturerens liv og tilstedeværelse i rummet.

Skulpturerne og malerierne og alt det indimellem taler samme sprog. Og alt er skabt med samme levende lethed, store sanselighed og en furiøs drivkraft. Og med tydelige aftryk fra den kunstneriske proces og kunstnerens hånd, som minder os om vores egen tilværelse og kunstens evne til at spejle dét at være menneske.

CV

Asger Harbou Gjerdevik (f. 1986) i København. Han er uddannet i 2015 fra Central Saint Martins College of Art and Design med en BA i Fine Art og i 2017 fra Royal College of Art i London med en MFA i maleri. Han bor og arbejder i Berlin og København.

Banja Rathnov Gallery Kirstine Roepstorff + Catherine Poher.

Bombes de vie et Nature Morte

Fernisering 27. februar kl. 15 på Facebook Live

Åbent efter aftale onsdag til fredag kl. 12-17 og lørdag kl. 11-15

Sidste udstillingsdag er d. 3. april (lukket i påskehelligdagene)

I første omgang virker det som et tomt, kridhvidt rum, men langsomt, som øjnene vænner sig til lysets styrke, kommer rummets inventar til syne: her en lampe og en armstol, dér et vindue og en dør. Konturerne er tegnet op af hvidt bomuldsgarn. Med dette pauvre materiale har Roepstorff formået at skabe poesi og refleksion om en verden, som står og vipper mellem at være synlig og at forsvinde. (Lisbeth Bonde om Kirstine Roepstorffs installation "The World Does Not Exist" 2002, Esbjerg Kunstmuseum).

Af Mette Sterup-Hansen:

Kirstine Roepstorff har gennem årene særligt arbejdet med collageformen, ofte i store formater, hvor hun ophober, sammenstiller og komponerer billedfortællinger med et kritisk og politisk sigte og ofte også med en stor skønhed.

Materialerne er hentet i magasiner, aviser og massemedier, og figurerer sammen med oliefarve, aluminium, fotokopi, tekstil, glitter, pailletter, træ og lærred. Hun udfordrer det traditionelle værkbegreb og opfinder sine egne, nye måder at lave værker på, ofte med brug af pauvre materialer, som hun klitrer eller syer sammen på en ny måde.

Centralt i Roepstorffs praksis er fokuseret om en skærpet opmærksomhed på begrebet balance i sin mangfoldighed af betydninger – fra forskydninger i mørke og lys, omstrukturering af virkeligheder og transformation af de former vi kender. En aktuel, men igennem længere tid markant, optagethed af netop mørket materialiserede sig stærkest i Roepstorff's Venedigprojekt, INFLUENZA, Theater of The Glowing Darkness fra 2017, og peger derfra ind i Renaissance of the Night på Charlottenborg, 2018.

Forud for denne udstilling går dog en lang og omfattende kunstpraksis, hvor Roepstorff fra sine karakteristiske, komplekse collager i begyndelsen af 00'erne har bevæget sig over mod mere skulpturelle medier, træ, beton og anselige lærredsarbejder for at fortsætte ind i et mere installatorisk felt, hvor lys og lyd krydser hinanden. På denne udstilling viser hun dansende sten på troner. Keramik, beton, relieffer og maleri.

Hendes medudstiller Catherine Poher har også arbejdet med det installatoriske eller med sammenkoblingen af billede, lys, lyd, ord og objekter i scenekunst-sammenhænge.

I bogen med titlen: "... og på den 8. dag begyndte de at drømme" skriver hun selv: Helt fra begyndelsen i Billedstofteateret lærte jeg at skabe stedspecifik og visuel scenekunst. Jeg lærte at højæstetiske og stærke billeder har en dyb påvirkning på den associative bevidsthed og digteriske forståelse af vores verden. Jeg lærte at sætte modsætningsfulde elementer sammen for at vække vores sanser. Jeg lærte, at basale kropslige bevægelser som at stå, at gå, sidde og ligge er nok til at fortælle alt. Det er unødvendigt at spille. Det er rytmen, lyset, placeringen i rummet og mødet med andre figurer, som skaber dramaturgien. [...].

Og om selve arbejdsprocessen skriver hun: De kreative processer [...] udspringer af mange timers, dages og ugers improvisationer. At skabe "en anden slags teater" kræver opmærksomhed på alt, det der sker i arbejdsrummet: stilheden, fornemmelser, billeder, absurde og humoristiske handlinger, korte dialoger, dansende trin, kropssprog, mærkelige objekter og magiske visuelle forvandlinger. Der er ingen grænser for hvad det er som inspirerer.

På denne udstilling er det imidlertid Catherine Poher's billedkunstneriske arbejde som er i fokus. Med jord- og okkerfarvede tegninger og malerier, der rummer en poesi og en forsigtig tilværelsesfortolkning, viser hun en side af sig selv og et stof, der er værd at stifte bekendtskab med. Catherine Poher formår at tage poesien i hånden og viser os et billedunivers som indtages langsomt og giver stof til eftertanken. Vækster og frø, natur og umiddelbar glæde strømmer os i møde, og man mærker, at det er vigtigt.

Kirstine Roepstorff (f. 1972) er billedkunstner, uddannet på Det Kgl. Danske Kunstakademi fra 1994-2001, og har studeret på Rutgers University, Mason School of Fine Art i USA. Hun bosatte sig efterfølgende i Berlin, hvor hun var del af byens kunstliv frem til 2015, hvor hun flyttede til

Fredericia. Udover at have udstillet på toneangivende museer i ind- og udland, fra ARoS over Trapholt og Arken herhjemme, til MOMA i New York, Nasjonalmuseet i Oslo, Kunstpalais Erlangen og kunstbiennalen i Venedig, har Kirstine Roepstorff også forestået en række offentlige udsmykninger rundt omkring i Danmark. Hydra P-Hus kanalbyen Fredericia, Kolding Sygehus, Middelfart Rådhus og Københavns Universitet. I 2014 modtog hun Eckersberg Medaljen.

Catherine Poher (f. 1953 i Paris) har et Arkitektiplom fra École Centrale des Arts Décoratifs fra 1977. Men har siden virket som teaterinstruktør, dramatiker, scenograf, forfatter og billedkunstner. I 1977 flyttede hun til Danmark inviteret af Kirsten Dehlholm til et samarbejde i Billedstofteatret. Fra 1980 gik hun nye veje og har siden virket i bl.a. Bjørneteateret, i Teater Rio Rose, og i Gruppe 38 samt i et utal af andre samarbejder og teaterprojekter heriblandt virket som instruktør på Det Kgl. Teater. I 1993 genoptog hun maleriet som hun herefter har arbejdet med sideløbende med teaterarbejdet. I 2010-2013 var hun medlem af Statens Kunstfonds film- og scenekunstvalg. Hun har igennem sit 40-årige virke instrueret et hav af forestillinger heriblandt 5 Reumert vindende forestillinger og har gentagende gange været nomineret. Seneste skud på stammen er forestillingerne Jeg kan bedst li' når du er her, der er tredje del af en trilogi med Gruppe 38, og Vejen rundt med Teater Blik. Flere af hendes forestillinger har turneret rundt i verden, i bl.a. Europa, USA, Rusland, Canada, Australien, Tasmanien, Japan og Kina (se mere om bl.a. kommende projekter på www.cathrinepoher.dk).

Galleri Tom Christoffersen. Sieh da! Sieh da, Timotheus, die Kraniche des Ibykus!

Claus Carstensen 5.3 - 27.3.2021

Åbning fredag 05.03 12-18, lørdag 06.03 12-18, søndag 07.03 12-18

Det er en stor glæde at kunne præsentere udstillingen Sieh da! Sieh da, Timotheus, die Kraniche des Ibykus! ('Se dér! Se dér, Timotheus, Ibykus' traner!')

Udstillingens titel er hentet fra Friedrich Schillers episke digt Die Kraniche des Ibykus fra 1797, som var fast pensum i den tyske skole i Tønder, hvor kunstnerens forældre begge gik, indtil skolen lukkede i maj 1945.

Udstillingen havde i lang tid arbejdstitlen Untitled Room for H.E., der ligeledes er fælles undertitel på udstillingens malerier, der er dedikeret til kunstnerens far, Hans Emil Carstensen, der døde den 25. juni 2020.

Untitled Room for H.E. er samtidig en reference til tre tidligere udstillinger, der alle var dedikeret til kunstnerens datter: Untitled Room for Zoe (Galerie Sophia Ungers, Köln 1992), Untitled Room for Zoe (Galerie Mikael Andersen, København 1993) samt Untitled Room for Zoe (Slide Return) (Museum Sønderjylland – Kunstmuseet i Tønder 2007).

Udstillingen ledsages af kataloget Sieh da! Sieh da, Timotheus, die Kraniche des Ibykus!, med tekster af Claus Carstensen.

Claus Carstensen er en dansk maler og installationskunstner, uddannet 1977-1983 på Kunstakademiet i København, hvor han var professor 1993-2002.

Claus Carstensen tilhører den generation, der blev kaldt De Unge Vilde i 1980'erne. Han har en kritisk og samfundsorienteret tilgang til kunsten. Kombineret med interessen for nyere filosofi har det givet sig udslag i en udforskning af kunstbegrebets grænser.

Claus Carstensen arbejder overvejende med billedkunst, hvor maleriet står centralt, men han har også udgivet essays og digte. I samarbejde med Peter Bonde har han eksperimenteret med andre kunstneriske udtryksformer, bl.a. film og musik.

På Statens Museum for Kunst findes det monumentale billede Æterlegeme (1986), hvori der bl.a. indgår skumgummi, som nedbrydes og smuldrer væk – et forhold, som er en væsentlig del af værkets karakter.

Et nøglebegreb i Claus Carstensen's senere arbejder er defacing – en på samme tid destruktiv og konstruktiv handling, hvor et eksisterende billede overmales og modificeres – eller som i Claus Carstensen's tilfælde skamferes.

Han har udført en række udsmykningsopgaver, bl.a. for Folketinget 1998, Farum Arena 2000, Københavns Universitet 2005 og Panum Institutet 2005. I 2004 modtog Claus Carstensen Eckersbergs Medalje. Han modtager desuden Statens Kunstfonds livsvarige hædersydelse. Claus Carstensen er repræsenteret på en række museer, bl.a. ARoS, Statens Museum for Kunst, Kobberstiksamlingen og KUNSTEN.

OBS! Grundet COVID-19 har vi skærpede kvadratmeterkrav.

Galleriets kapacitet sat til 10 besøgende plus personale.

Kun adgang med mundbind/visir.

Hold afstand, sprit af ved ankomst og vis hensyn.